

G A R G A N T U A

S A P E G I N - R A B E L A I S

GARGANTUA: STYLE STUDIES

The following style tests consist of photographed
A2 illustrations and temporarily inserted photoshop
text.

These are not meant to be seen as final page assembly:
as I'm still working on how to digitalize and add text
to the drawings (scan or photograph, manual calligraphy
or digital text)

Thank You,

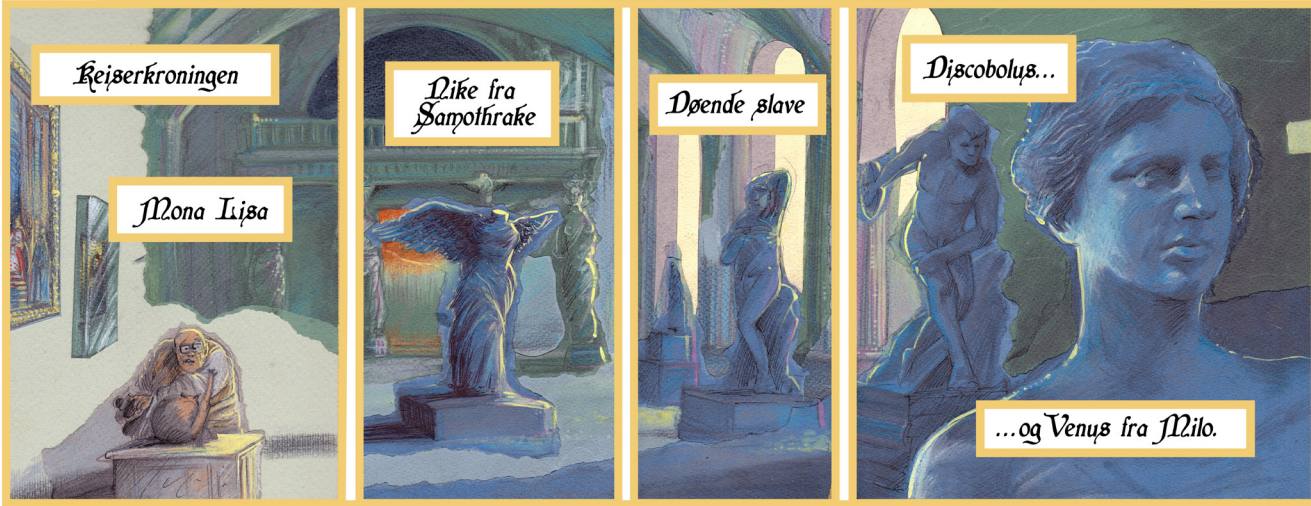
Fedor Sapegin

Hvis du, kjære leser, noen gang får anledning til å besøke Frankrike, la dine føtter føre deg til museet Louvre i Paris.

Der, blant de mange antikke skulpturer og malerier, vil du finne de største kunstverk fra alle tider.

Keiserkroningen

Nike fra Samothrake

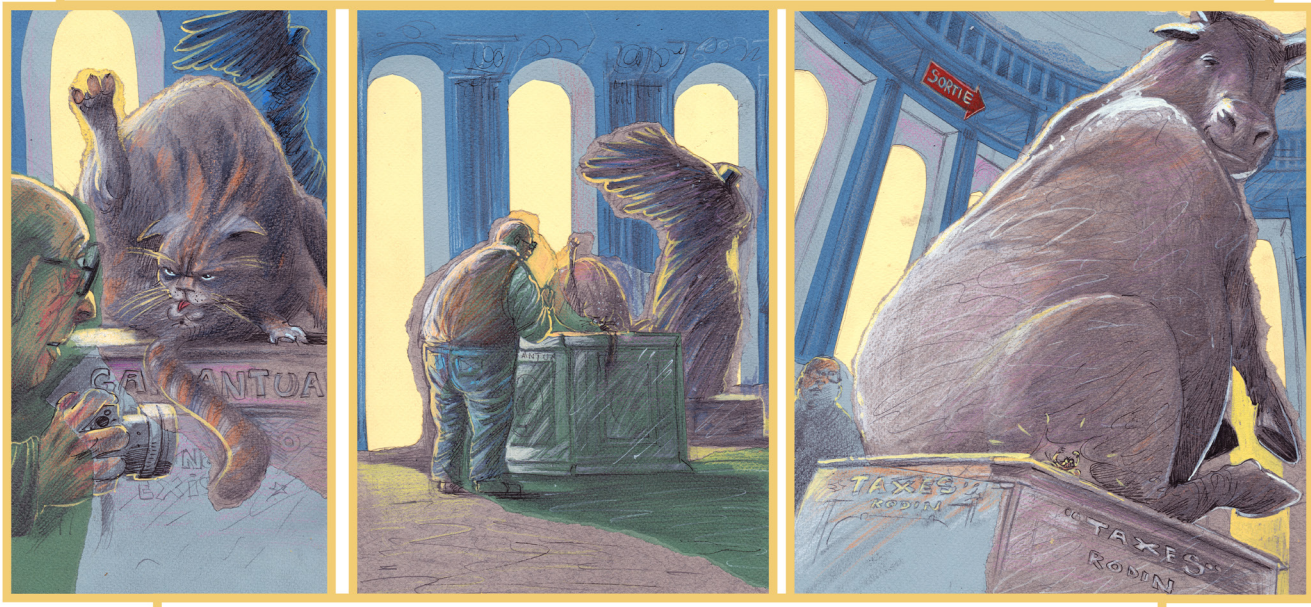
Døende slave

Discobolus...

Mona Liza

...og Venus fra Milo.

Men det du ikke finner, til dette såkalte museets store skam, er det minste spor av de største vesener som noen gang har levd; Kjempen Grandgousier, dispodenes grulfulle konge, og hans sønn, prins Gargantua.

Men kanskje det skyldes at hvis deres sanne skikkelser skulle hugges i stein så ville vekten av skulpturen knuse hele bygningen som om en stor okse satte seg på en mur.

Ja, hans liv og levnet er, av hensyn til de voksne, blitt erstattet med noe som kalles kjensgjerninger- et merkelig påfunn fra greite mennesker med lange ansikter som sitter på harde stoler og gransker dyrerumper i sin søken etter sannheten om universet.

Det er for eksempel derfor de sier at månens kratere ble skapt av noe som kalles «asteroider» (universets hemoroider?) og ikke, som vi alle vet, av Grandgousiers historiske fotballkamp med Protobreus, kjempen fra fjellet.

Eller at tårnet i Pisa er skjevt på grunn av en konstruksjonsfeil

Og ikke det at Gargantua brukte tårnet til å klø seg på ryggen med en varm sommerdag.

Men vi vet bedre enn å holde sannheten tilbake, og derfor skal vi begynne med å si at for lenge siden, lenge før verden var oppdaget, utforsket og dissekert, fantes et stort kongerike som het...

Dipsodia..

Skoger

Elver

Landsbyer

Fjell

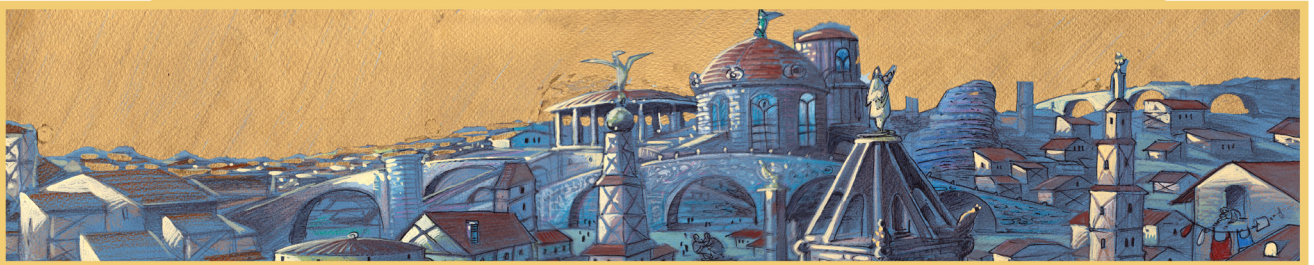
Det var et skjønt land som kompenserte for sin mangel på store, dampende byer med vakre;

Og alt sammen ordnet i et sirlig mønster.

Mange mennesker stilet til Dipsodia. Noen for å etablere sin handelsvirksomhet, nyte fremgangen og drikke vin ...

Andre for å unnsnippe monarker uten rygrad, for eksempel Pichrohol, som vi kommer tilbake til senere, da han var årsak til en stor krig vi skal høre om i denne boken.

Og atter andre, uten tvil, for å betrakte landets vidjetne hersker; Den gamle kjempen, den vise, filosofiske og dannede kong Grandgousier

Dra meg i fingeren!

ABRRR!

Med mindre han holdt selskap, selvfølgelig, noe han gjorde hver eneste dag i Dipsodia, så lenge det ikke var krig.

Ved Jupiter, for et fordenbrak!

Men det kom intet lyn!

Hør, hør!

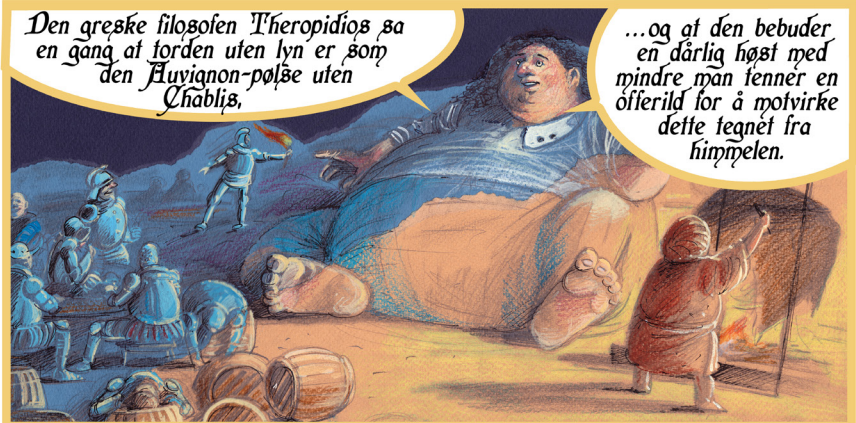
Jeg jobber med saken!

Mer vin!

Og en ny grillt ku!

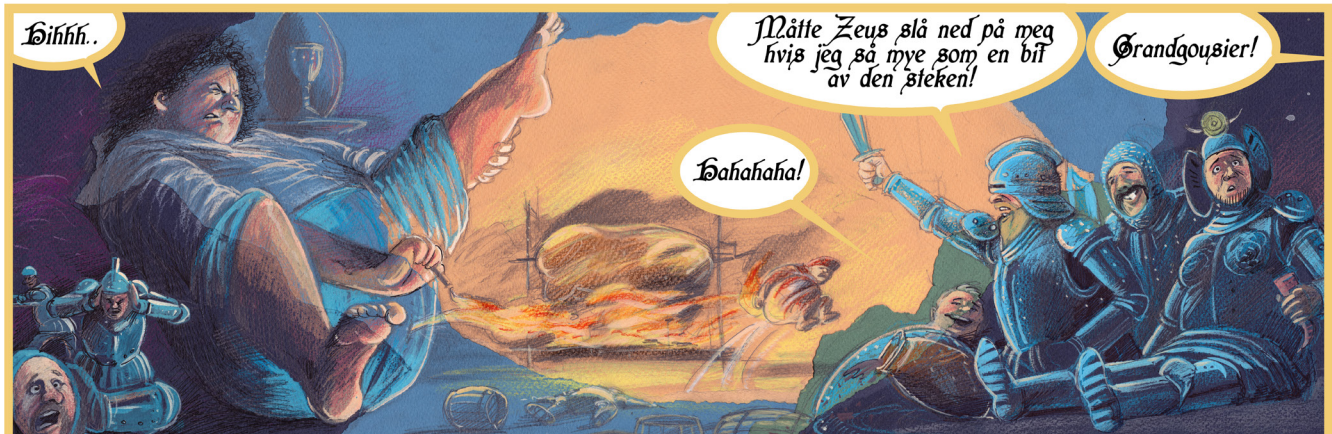

Vent! Jeg har en idé! Bring meg en flamme!

Den greske filosofen Theropidios sa en gang at forden uten lyn er som den Auignon-pølse uten Chablis.

...og at den bebuder en dårlig høst med mindre man tenner en offerild for å motvirke dette tegnet fra himmelen.

Bihhh..

Måtte Zeus slå ned på meg hvis jeg så mye som en bit av den steken!

Grandgousier!

Bahahaha!

Er det slik en hersker skal oppføre seg?

Ved Bera! Du har ødelagt dine beste bønklær!

Men.. min blomst!

Blomst..
Buahaha!

Dette er Gargamelle, papollonerkongens veldreide datter og Grandgousiers hustru.

Og disse djerne soldatene, som er dumdrøstige nok til å fornærme henne, er de fastboende gjestene i Grandgousiers portnerbolig.

Blant dem finner vi illsinte krigere som Harry Lianglann ...

